

որ՝ Պարոնտէրի ժամանակ հաւանաբար 1619 ին նուէր կը զրկէ զայն Ս. Յակոբի վանքին հետեւեալ յիշատակարանի համաձայն, «որ տուեց զրեւ իւր հալալ արդեամբն, իւր հոգւոյն և իւր ծնողացն Շահնուզին և իր մօրն Մարիամին, տըւեց յիշատակ ի դուռն լուսաբուղի սբ. Գերեզմանին և Ս. Յակոբին, ձեռամբ տէր Դուխա արփեպին. որ տանէ դա ի ձեռն սբ. Երուսաղիմայ առաջնորդին տէր Գրիգոր արքեպիսկոպոսին...» (Սրպ. Յուց. տետր. ԻԲ. էջ 1665):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ԵԻԴՈԿԻԱՅԻ. — Մբ. Փոխանօրդ, 1810 ին ականատես կ'ըլլայ Կարնոյ մէջ Դըւնիկցի Վառլատե կոյսին, եղբօրը Գապարին և Կարնեցի Մարիամ կնոջ նահատակութիւններուն. եպս. կը ձեռնադրուի 1811 ին. նւ. Կարնոյ, Կարսի և Պոյազլիտի. կը վախճանի 1815 ին:

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ԻԶՄԻՐՅԻ. — Զու. 1740 ին. Առ. Էնկիւրիի (1753—1780). եպս. կը ձեռնադրուի 1754 ին. ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը (1775—76):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ՆՈՐ — ԶՈՒՂԱՅԻ. — Առ. Նոր-Զուղայի 1684 ին. 1710 ին ուխտաւորութեամբ կը գանուէր Ս. Յակոբի վանքը ուրկէ նոյն թուականին զրով կը յորդորէր Աղա Մաթոսը Ս. Յակոբի ուխտի դալ և նոյն վանքը իր ծանր պարտքէն ազատել. իր թուղթին սկիզբն է այս. «Գիր գրեալ յուխտէն Երուսաղէմայ առ պրն. Աղա. մանաւանդ ընդ քե կցորդեալ հոգևոր և մարմնաւոր ազգացեղաց ի պատրաստի գտեալ իշխանաց և տօլվաթաւորաց, մեծամեծաց և սինլքորաց, օտարականաց և տեղացեաց» և յլն. վերջը. «Գրեցաւ ի դրան Ամենափրկչի վանաց ի թուին ՌՃԾԹ (=1710). յամսեանն Ապրիլի ԻԷ. ի դրան Սրբոյն Յակոբայ վիճակին ամենայն հայոց» (Սրպ. Յուց. Բ. Հատ. էջ 1244): Այս թուականը սակայն սխալ կը թուի, վասն զի Ստեփանոս վախճանած է բանախն մէջ 1698 ին նահապետ կիթղի և իր միջև տեղի ունեցած կիթղական խնդիրներու պատճառաւ: Ստեփանոս եպս. ի կարողիկոսութեան և կենսագրութեան մասին տեսնել (Նոր Զոռլա. Բ. Հատ. էջ 30—32):

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ. ՍԱՆՏՍԱԼՃԵԱՆ, ՊՐՈՒՍԱՅԻ. — Մբ. Ս. Էջմիածնի. Ծ, 1836 ին. Զու. 1861 ին. եպս. կը ձեռնադրուի 1868 ին. անհրաման կը մեկնի Հոռովմ 1875 ին. ուխտաւոր-